

[N. P. Jensen.]

Nu vil man henvise til, at man skal følge de almindelige Forsikringsprincipper. Jeg ser ikke hvorfor. Det er soleklart, at i det Øjeblik man tillader et Forsikrings-selskab at virke her i Landet, det være sig dansk eller udenlandsk, altsaa et privat Selskab, maa man stille det Krav til et saadant Forsikringsselskab, at det er i Stand til til enhver Tid at opfylde sine Forpligtelser; ved Katastrofer, ved Epidemier, ved Pest o. s. v., til enhver Tid maa det være i Stand til at opfylde sine Forpligtelser, og derfor skal det have en Præmiereserve, der til enhver Tid er i Stand til at yde Dækning. Staten derimod har aldeles ikke en saadan Præmiereserve behov, og det har den netop vist derigennem, som jeg sagde før, at den nu yder de 60—70 Mill. Kr. uden at have nogen som helst Fond staaende bagved. Der er nemlig den uhyre Forskel mellem det private Selskab og Staten i dette Tilfælde, at Staten har sin Beskatningsret eller sin Ret til at udskrive Kontingenter. Om det er Skat eller ikke Skat, skal jeg senere vende tilbage til; jeg ved, at det kan blive et Slagord, der kan komme til at spille sin Rolle i Diskussionen ude omkring i Landet. Men altsaa, de Midler, som Staten mangler dertil, har den til enhver Tid Ret til at udskrive paa den Maade, som den finder bedst, enten det saa bliver gennem Præmiebetaling eller gennem Skattepaalæg. Men slikt gælder slet ikke for de private Selskaber, og medens man altsaa maa stille det Krav til de private Selskaber, at de til enhver Tid skal kunne opfylde deres Forpligtelser, har man aldeles ikke behov at stille et lignende Krav til Staten, thi Staten vil til enhver Tid, naar den har en rimelig Kassebeholdning og Udligningsfond, være i Stand til at opfylde de Forpligtelser, som den paatager sig ved Gennemførelsen af en Foranstaltning som denne.

Jeg nævnte før Spørgsmaalet: Præmie eller Skat og gik ud fra, at det rimeligvis vil komme til at spille nogen Rolle i den kommende Diskussion om Spørgsmaalet. I og for sig mener jeg, at Præmiebetalingen er det mest korrekte; det er en *Folkeforsikring*, Talen er om, ikke en *Folkeforsorg* saaledes som den nuværende, hvor man simpelt hen tager Pengene af de almindelige, indgaaende Skatter. Derfor vil jeg i Princippet gaa ud fra, at der ydes en Præmie, der i og for sig er den samme for alle, rig eller fattig. Nu ved jeg vel — det var jeg inde paa lige straks — at man ikke kan kræve det samme af den fattige som af den

rige, men derfor skal man kunne benytte de Midler, vi faar, om jeg saa maa sige, tilovers af det, man har udskrevet til den almindelige Aldersrente, saaledes at Fattigmand ikke kommer til at bære mere, end han er i Stand til at bære, og den rige under ingen Omstændigheder kommer til at slippe, fordi han er rig. Der finder jeg en af Hovedskavankerne paa dette Omraade i det foreliggende konservative Forslag, idet det nemlig gaar ud fra, at man, naar man er begyndt med sine Indbetalinger, paa et eller andet Tidspunkt kan indbetale saa stort et Beløb, at det forsikringsmæssigt svarer til det, som vedkommende skal kunne nyde efter det fyldte 65de Aar. I det Øjeblik man tager det, som et almindeligt privat Forsikringsselskab tager det, er den Tanke fuldstændig berettiget; men den forekommer mig ikke at være det her. Naar Talen er om en tvungen Folkeforsikring, skal enhver ikke alene betale det samme Beløb, men ogsaa betale i det samme Aaremaal. Derfor anser jeg det for en Ulykke — ja, Ulykke er maaske for stærkt et Udtryk, men uheldigt, at man sætter en saadan Bestemmelse ind, at man ved at betale i Dag kan fri sig for at betale yderligere. Det vil efter min Mening meget vel kunne sætte ondt Blod og give Folk Indtrykket af, at det i Virkeligheden ikke er en almindelig Folkeforsikring. Lad gaa, hvis Folk altid vidste, at jeg tidligere, paa een Gang, havde betalt det hele. De, der vidste det, kunde maaske finde sig i det. Men har en Mand betalt det hele ind i 20—30 Aars Alderen, er der intet i Vejen for, at Folk, som ikke kender noget til denne Indbetaling og ser, at han faar Aldersrente udbetalt, vil kunne sige: Hvorfor skal han have det gratis og vi andre ikke? Det forekommer mig, at det vil kunne støde det almindelige, jævne Folk, hvis vi gennem en længere Aarrække lader nogle være fri for at betale, fordi de tidligere har betalt hele Beløbet.

Endnu værre er det, forekommer det mig, naar man, som Forslagsstillerne i øvrigt gør, gaar ud fra, at det skal være et Beskatningsspørgsmaal, og siger, at den, der har en Skatteindtægt af 8 000 Kr., skal svare sine 3 pCt., 240 Kr., og aldrig kan komme til at betale mere, selv om han har ikke alene 8 000 Kr. med 80 000 Kr. eller meget mere. Det er efter min Mening alt andet end demokratisk og oven i Købet alt andet end praktisk.

Altsaa: Præmievejen er uangribelig. Jeg tror i alt Fald ikke, der kan indvendes tilstrækkelig meget imod den. Den anvendes overalt i Form af Kontingenter af forskellige